

2) § 2 bliver § 3 o. s. v.

3) § 2 næstsidste Linie ændres derhen: „Mandsfolket, som saaledes benytter et Kvind-folk“ o. s. v.

4) § 4:

Joran sættes som Begyndelse af Para-grafen: „Almindelig borgerlig Straffelovs § 182 affattes saaledes:“

5) § 8 tredje Stykke affattes saaledes:

„Kvindfolk skulle tillige have Tilhold om efter udstaaet Straf at søge Lovlig Næringsvei i Overensstemmelse med For-skrifterne i Lov om Straffen for Betleri og Løsgænger i 3die Marts 1860 § 2, lige-som Bestemmelserne om Løsgænger i det Hele blive at føre til Anvendelse paa Kvind-folk, der“ o. s. v.

6) § 12 2den Linie: efter: „Mis“ til-søies: „eller Rotting“.

7) 3die Linie: efter: „Slag“ tilføies: „dog at i Stedet herfor træder Fængsel paa sædvanlig Fængselstid i mindst 8 Dage, naar Paatalen først finder Sted, efter at den Paa-gjældende har fyldt sit 18de Aar.“

8) § 14 2den Linie: „vedhæftet“ læs: „behæftet“.

9) Som andet Stykke tilføies:

„Straf af Fængsel eller under stær-pende Omstændigheder Forbedringshusarbejde anvendes paa den, der, naanset om han har haft saadant til Hensigt eller ei, paafører en Anden venerisk Smitte, naar han har vidst eller har maattet vide, at han led af venerisk Sygdom, forsaavidt Handlingen ikke efter sin Bestaafenhed maatte medføre høiere Straf, medmindre han godtgjør, at han for sin Sygdom har søgt Hjælp hos en autori-seret Læge og holdt sig de ham af denne givne Forholdsregler fuldt ud efterrettelig.“

Fremdeles skal jeg gjøre følgende Bed-tegninger:

1) Det kan let mistydes, naar man omtaler Straffebestemmelsen i Straffelovens § 180 som „i alt Fald tilbøieligt at være motiveret af Hensyn til, at det Offentlige formentlig maa paa en vis Maade

funktionere Løbsagtighed“. Det maa nemlig vel erindres, at vi i Danste Lovs 6—13—30 og Pl. 27de Novbr. 1775 § 9 allerede havde Straffebestemmelser for Prostitution, som retlig endnu bestod, da Straffeloven udkom, og man tænkte ved dennes Udarbeidelse næppe paa at affasse Straf for dette Forhold. Det Punkt i Straffelovens § 180, der er motiveret ved hint Hensyn til San-ktionering af Løbsagtighed, er kun den nye Bestemmelse om Politiets Advarsel. Selv-følgelig maatte der til Advarslen knyttes en Straf for dens Overtrædelse, men man op-fattede næppe i 1866 Straffen i § 180 som en blot og bar Politibestemmelse til Haand-hævelse af Politiets Advarsel.

2) At og hvorfor der ikke fra tidligere Tidens forgjæves Forsøg paa ved Straffe-bestemmelser mod Prostitution at bekæmpe dette Onde, kan drages nogen Slutning til, at saadan Bekæmpelse er umulig, har jeg nærmere ovenfor udviklet i min Motivering til Lovforslaget.

3) Der fordres ifølge Lov 10de April 1874 § 3 kun Politiets Mistanke for at tvinge en Kvinde til at lade sig undersøge, naar Politiet kan faae en kvindelig Læge til at foretage Undersøgelsen. Naar man derhos vil tænke lidt over, hvorledes Forholdet i Praxis stiller sig mellem Politiet og de Kvinder, der her ordentligvis er Tale om, vil man vide, at Bestemmelsen om, at Kvinden selv skal give sit Samtykke, ikke har Meget at betyde. Undersøgelsen kan endelig paatvinges Kvinden, naar hun ved-gaar at føre et Løbsagtigt Levnet; men hvad vil for det Første et Løbsagtigt Levnet sige? Det er efter almindelig Sprogbrug ikke ens-betydende med at søge Erhverv ved Utugt, og dernæst, da Løbsagtighed jo dog ikke i og for sig er en tilstrækkelig Grund til at underkaste Kvinder Lægeundersøgelse, i hvil-ket Fald saadanne Undersøgelser vilde blive meget talrige, bliver det netop Politiets Mistanke, der medfører, at den paa-gjældende enkelte Kvinde tvinges til at lade sig undersøge.